

اثر تیمارهای گندزدایی و تنظیم کننده های رشد و محیط های کشت بر کاهش آلودگی و پراوری شاخساره در بادام دیر گل رقم "هفت شاهرود"

مهدی قاسمی، اخترشکافنده

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار بخش علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

در این پژوهش برای بررسی اثر تیمارهای آب گرم و سرما بر میزان آلودگی ریز نمونه های گرهی بادام، نمونه ها پس از گند زدایی سطحی با الکل ۷۰٪ به مدت ۲ دقیقه و هیپوکلریت سدیم ۱۰٪ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۰، ۲ و ۴ روز و تیمارهای آب گرم، ۴۰، ۴۲/۵، ۴۵، ۴۷/۵، ۵۰ و ۵۲/۵ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت، روی محیط کشت پایه موراشیگی دو اسکوک (MS) قرار گرفتند. قرار گرفتند. نتایج نشان داد که تیمار سرمایی نتوانست آلودگی قارچی را کنترل کند و پس از ۱۰ روز تمام ریز نمونه ها آلوده شدند. اما بهترین کنترل آلودگی درونی (باکتریایی) در دمای ۴۵، ۴۷/۵ و ۵۰ درجه سانتی گراد روی داد که به ترتیب ۶۰٪ و ۷۰٪ و ۸۵٪ آلودگی را کاهش دادند. هر چند دمای ۵۲/۵ درجه سانتی گراد آلودگی را به طور کامل برطرف کرد اما همه ریزنمونه ها از بین رفتند. اثر تنظیم کننده های رشد بنزیل آدنین (BA) با غلظت های ۰، ۱/۵، ۲، ۲/۵ و ۳ میلی گرم در لیتر و ایندول بوتریک اسید (IBA) با غلظت های ۰، ۰/۰۱ و ۰/۱ میلی گرم در لیتر بر رشد و پراوری شاخساره مورد بررسی قرار گرفت. محیط های کشت به کار رفته، موراشیگی و اسکوک (MS)، محیط کشت درختان چوبی (WPM) و کوران و لوپوار (QL) بودند. بر اساس نتایج بیشترین میزان پراوری شاخساره در زیر کشت دوم محیط کشت های MS و WPM به ترتیب ۴/۶ و ۴/۲ شاخساره در هر ریز نمونه به دست آمد.